

## Arrest

nr. 108 623 van 29 augustus 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 224 115 van 26 juni 2013 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 85 865 van 14 augustus 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 10 mei 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 september 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 18 november 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 19 april 2012.

1.3. Op 25 april 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 april 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Kaboel. U bent een Tadzjiek van etnische origine en een soennitische moslim. U heeft scholing genoten tot uw vlucht uit Afghanistan.*

*Op een bepaald moment bent u door uw ouders verloofd met een jongen. Niemand van jullie gezin wist eerst dat hij een talib was, maar na de ontmaskering zijn jullie naar de provincie Ghazni gevlucht. Jullie verbleven een tijd in Ghazni, tot jullie daar gevonden werden door de taliban. Jullie vluchtten naar Peshawar, waar jullie ook gevonden werden, en vervolgens bent u met uw vader vertrokken naar Islamabad en uiteindelijk bent u in België toegekomen.*

*Uw ouders, H.(...) H.(...) (O.V. X) en I.(...) M.(...) (O.V. X), dienden in België een asielaanvraag in. U was destijds nog minderjarig. Op 3 mei 2011 nam het Commissariaat-generaal in hun dossiers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door hen aangehaalde motieven onvoldoende geloofwaardig werden bevonden. Zij tekenden beroep aan en op 1 september 2011 werd ook in de beroepsprocedure een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.*

*Op 19 september 2011 dienden uw ouders een tweede asielaanvraag in. U diende uw eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat uw vermiste broer ondertussen vermoord was teruggevonden. Uw schoonbroer die woonachtig is in Kabul heeft u op de hoogte gebracht nadat een krantenartikel was verschenen. Dit krantenartikel maakte gewag van uw broer zijn overlijden en is gedateerd van 25 juli 2011. Een dag na deze berichtgeving zijn jullie op de hoogte gebracht. Tegelijkertijd kwamen uw ouders via uw schoonbroer te weten dat jullie huis in brand gestoken werd in de Afghaanse maand hoet 1389 (februari/maart 2010).*

#### **B. Motivering**

*Uit uw verklaringen blijkt dat uw vluchtrelaas volledig samenhangt met dat van uw ouders, H.(...) H.(...) (O.V.X) en I.(...) M.(...) (O.V. X). In hoofde van uw ouders werd, gezien de ongeloofwaardige verklaringen, een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling genomen. Gezien u zich op dezelfde asielmotieven baseert kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw vader.*

*Na het gehoor op het Commissariaat- generaal (CGVS) in het kader van uw tweede asielaanvraag dient er opgemerkt te worden dat u elementen aanhaalt die u reeds bekend waren tijdens het verloop van uw eerste asielprocedure. Immers, u verklaarde zelf dat uw schoonzoon het nieuws over de dood van uw zoon vernam op 25 juli 2011 en dat hij u op 26 juli 2011 gecontacteerd heeft. Het krantenartikel waarin uw zoon vermeld zou zijn geweest werd echter pas door uw schoonzoon verstuurd op 8 oktober 2011 (zie envelop DHL). Deze vaststelling is opmerkelijk. Op het moment dat u immers gehoord zou hebben over de dood van uw zoon, liep er nog een beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 12 augustus 2011 heeft de zitting plaatsgevonden, welgeteld zeventien dagen nadat u bericht had ontvangen over het overlijden van uw zoon. Er kan dan ook verondersteld worden dat u alles in zijn werk gesteld zou hebben om dit krantenartikel in handen te krijgen zodat u dit nieuwe element zou kunnen voorleggen. Uw schoonzoon had in tussentijd het artikel immers vanuit Kabul kunnen versturen. Hoe dan ook, het feit dat u toen reeds weet had van deze nieuwe wending, maar u deze kans om uw asielrelaas met nieuwe elementen te staven onbenut liet, is op zich al heel opmerkelijk. U bovendien gevraagd of u aan de RVV te kennen gegeven had dat er zich nieuwe ontwikkelingen hadden voorgedaan, stelde u dat u ter zitting nog geen weet had van dit element (CGVS, p. 3, 7, 11). Deze verklaring is niet overtuigend aangezien u stelde dat u op 26 juli 2011 reeds op de hoogte was van het overlijden van uw zoon en de zitting in de maand augustus 2011 plaatsvond. Er kan toch verwacht worden dat u zich dit tenminste herinnert aangezien het ene belangrijke feit in uw leven, uw asielaanvraag, en het andere belangrijke gegeven, de situatie/het lot van uw zoon, onlosmakelijk verbonden waren. Uw vrouw verklaarde zich wel de zitting te herinneren en zij beweerde dat zij wel de dood van jullie zoon ter sprake bracht (CGVS tweede asielaanvraag I.(...) M.(...), p. 5). Uw verklaringen spreken zich dan ook tegen op een heel belangrijk punt, namelijk de kern van jullie tweede asielaanvraag. Bovenstaande observaties zijn nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.*

*Voorts beweerde u eveneens dat uw schoonzoon twee dreigbrieven ontvangen had van de taliban, waarin u overigens vermeld werd, op datum van 2 mei 2011 en 9 juli 2011 (CGVS, p. 7). Ook deze documenten heeft u niet overgemaakt aan de RVV, terwijl deze intrinsiek te maken hadden met uw asielrelaas en uw problemen. Deze brieven heeft u evenmin op de zitting vermeld, u verklaarde zelfs even dat u niet op de zitting aanwezig was en u ontwijkt de vraag door uit te halen naar uw*

vorige advocaat (CGVS, p. 8) Bovenstaande vaststellingen ondergraven de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder. Er kan in dit kader dan ook geen geloof gehecht worden aan het recente overlijden van uw zoon.

Verder dient er gesteld te worden dat er na uw eerste asielaanvraag geconcludeerd werd dat er geheel geen geloof gehecht kan worden aan de ontvoering van uw zoon en de omstandigheden die daaraan vooraf gingen. Bovendien werd het merkwaardig bevonden dat u geen noemenswaardige poging had ondernomen om uw zoon op te sporen. Dergelijk gebrek aan interesse in het lot van uw zoon is in de door u geschetste omstandigheden dan ook volstrekt ongeloofwaardig. Uw asielrelaas, inclusief de nieuwe elementen die u nu aanbrengt, hangt dan ook als los zand aan elkaar. De bijkomende vaststelling dat u bovendien niet eens geïnformeerd bent over de omstandigheden die vooraf gingen aan de moord op uw zoon bevestigen nogmaals dat uw asielrelaas niet berust op waargebeurde feiten. Zo heeft u er geen idee van waarom uw zoon zich in Ghazni bevond terwijl hij in Pakistan ontvoerd werd, noch heeft u er enig idee van waarom de taliban twee jaar gewacht zouden hebben om hem te vermoorden en wat de precieze omstandigheden waren rond zijn dood (CGVS, p. 4-6). Dit zijn toch prangende vragen voor een vader van een vermiste en vermoorde zoon. Dat u hier dan ook helemaal niets over weet, en u zeer ontwijkend reageert op de vraag of andere mensen in uw plaats informatie verzamelden, is dan ook verbazingwekkend en ongeloofwaardig (CGVS, p. 4-6, 8).

Wat betreft uw verklaringen omtrent uw huis dat in februari/maart 2010 in brand gezet zou zijn door de taliban, dient er enkel bemerkt te worden dat het niet geloofwaardig is dat u slechts recent op de hoogte gebracht werd van dit feit en u dit als dusdanig niet kon vermelden tijdens uw eerste asielrelaas (CGVS, p. 9-10). Uw bewering dat uw schoonzoon zich zorgen maakte over uw welzijn en hij deze kwestie onbesproken liet is geen voldoende verschooning (CGVS, p. 10). U heeft immers in België asiel aangevraagd en er kan van u verwacht worden dat u uw problemen in Afghanistan zo ruim en nauwkeurig mogelijk aantoont. Uw schoonzoon moet ook het belang ingezien hebben van jullie asielaanvraag en het is billijk te verwachten dat hij jullie vanuit Afghanistan zou voorzien van allerlei informatie die betrekking heeft op jullie situatie. Uw verklaringen kunnen dan ook totaal niet overtuigen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u twee originele dreigbrieven van de taliban, vier originele verklaringen van dorpelingen, een origineel krantenartikel, een envelop en medische attesten neer. De twee dreigbrieven die u neerlegde hebben gezien bovenstaande vaststelling geen enkele meerwaarde. Dergelijke "authentieke" documenten hebben enkel bewijswaarde in het kader van een coherent en geloofwaardig asielrelaas wat in uw geval niet zo blijkt te zijn. De verklaringen van de dorpelingen zijn ter uwen behoeve opgesteld en kunnen bezwaarlijk beschouwd worden als objectieve informatie. Ook het krantenartikel vormt geen meerwaarde voor uw asielrelaas, aangezien zulke documenten slechts een geloofwaardig relaas kunnen onderbouwen. In uw geval blijkt dit, en zoals reeds werd opgemerkt, niet zo te zijn. Aan de medische attesten die u neerlegde en die enerzijds betrekking hebben op de medische toestand van uw echtgenote en anderzijds een attest dat stelt dat uw dochter in oktober 2011 ziek was wordt op zich niet getwijfeld, doch deze stukken zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen. Dit zijn louter medische attesten, niets meer en niets minder.

Gezien bovenstaande observaties hebt u niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten uit een persoonsgerichte en gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus geweigerd.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afgaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de stad Kabul te worden beoordeeld.

Bij evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 in rekening genomen. UNHCR oordeelt dat in het licht van de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan en de toename van het aantal burgerslachtoffers, de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens UNHCR hebben Afgaanse asielzoekers uit deze regio's mogelijks nood aan internationale bescherming.

Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, dienen de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te zijn ontvlucht omwille van het veralgemeend geweld, elk nauwgezet onderzocht te worden in het licht van enerzijds de bewijzen

aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de vroegere verblijfplaats. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Hierbij dient opgemerkt dat UNHCR in de stad Kabul aanwezig is en dat bijgevolg mag verwacht worden dat UNHCR de veiligheidssituatie in Kabul goed kan inschatten. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen uit Kabul en dat UNHCR meewerkt aan terugkeerprogramma's.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat er in de hoofdstad Kabul "asymetrische aanvallen" voorkomen doch geen "open combat" wordt gevoerd. Vanaf 2010 stelde ANSO (Afghan NGO Safety Office) dat er een afname was van het geweld in de stad, in contrast met de toename in de rest van het land. De veiligheidstoestand in de stad werd rustig genoemd (zie aan administratief dossier toegevoegde Subject Related Briefing "Afghanistan – Veiligheidssituatie in Afghanistan en in de stad Kabul" dd. 17 augustus 2010 met update op 24 augustus 2011). De stad lijdt wel onder aanslagen met "Improvised Explosive Devices" (IED's), meer bepaald bembommen en zelfmoordaanslagen tegen de Afghaanse en internationale troepen in de stad en op de belangrijkste invalswegen. Deze zelfmoordaanslagen zijn gericht tegen "high profile" doelwitten in het centrum van de stad waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. De gewone Afghaanse burgers worden bij deze aanvallen niet geviséerd.

Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend van aard en is eerder gelokaliseerd; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er ook in hoofde van uw ouders, die zich op dezelfde motieven baseren, een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EC, voert verzoekster aan dat de bestreden beslissing zwijgt over de genderspecifieke vervolgingen, zonder rekening te houden met de relevante feiten in verband met het land van herkomst. Zij wijst erop dat zij duidelijk heeft gesproken over haar vrees op vervolging als vrouw en dat zij haar subjectieve vrees duidelijk heeft verklaard. Deze subjectieve vrees wordt door internationale bronnen ondersteund en verzoekster verwijst in dit verband naar informatie van UNHCR, waaruit blijkt dat Afghanistan het meest gevaarlijke land voor vrouwen is en naar een recent rapport van Human Rights Watch waarin wordt gesproken over de verslechtering van vrouwenrechten. Tevens wijst verzoekster op de praktijken van gedwongen huwelijken en 'honor killings' in geval van het verbreken van een verloving, alsook op het risico voor vrouwen met een niet-traditionele levensstijl, in welk verband zij verwijst naar het arrest *N. v. Sweden*, application no. 23505/09 van het EHRM van 20 juli 2010. Nog volgens verzoekster dient tevens rekening te worden gehouden met de Afghaanse wetgeving die verbiedt dat een jonge vrouw haar huis verlaat zonder de toestemming van haar vader of echtgenoot. In een dergelijke context heeft zij geen andere keuze dan dit te accepteren wanneer haar ouders hun dochter 'verloven'. Weigert zij een dergelijke verloving, riskeert zij een detentie en alle andere mogelijke vormen van vervolging verbonden aan de sociale verwerping van een dergelijke weigering, zoals verstoten worden door de familie of in veel gevallen tot verkrachting toe. Aangezien het Europees Hof stelt dat een "general risk indicated by statistic and international reports" genoeg is om te bewijzen dat er een risico is bij terugkeer, dient volgens verzoekster ook hier aangenomen te worden dat zij een duidelijk risico op vervolging loopt bij terugkeer. De referentie aan de beslissing van haar ouders is niet genoeg aangezien zij duidelijk een andere vrees op vervolging heeft. Voorts is verzoekster de mening toegedaan dat Afghaanse vrouwen kunnen worden

beschouwd als een sociale groep in de zin van de Conventie van Genève daar ze zowel door de maatschappij in het algemeen als door de Afghaanse regering discriminatie en vervolging ondergaan. Zij wijst er in dit verband op dat vrouwen volgens het beleid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden erkend wanneer ze sociale normen overtreden in hun land van herkomst en wanneer deze overtreding tot vervolging kan leiden. Dit is manifest het geval in Afghanistan, waar de normen volgens dewelke (jonge) vrouwen dienen te leven onmenselijk strikt zijn, aldus nog verzoekster, die hieraan toevoegt dat haar raadvrouw op het einde van het verhoor duidelijk de aandacht heeft getrokken op het genderaspect in deze zaak en expliciet heeft gevraagd dat het dossier een Cedoca-rapport zou bevatten met betrekking tot de situatie van vrouwen en dat de gendercel van het Commissariaat-generaal op de hoogte zou worden gesteld. In dergelijke omstandigheden heeft het Commissariaat-generaal volgens verzoekster duidelijk artikel 48/3 punt f) van de vreemdelingenwet, artikel 4.3. a) en c) van de Kwalificatierichtlijn alsook zijn eigen beleid geschonden.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), laakt verzoekster dat de motivatie over de algemene situatie in Kabul dezelfde is voor haar als voor alle mensen die uit Kabul komen en er geen specifieke informatie is toegevoegd over het specifieke gevaar dat een jonge vrouw kan lopen. Verzoekster verwijst opnieuw naar hoger genoemd arrest *N. v. Sweden* van het EHRM en voert aan dat volgens de rapporten en de statistieken die in het verzoekschrift geciteerd werden moet worden besloten dat er wel degelijk een risico op onmenselijke en vernederende behandeling bestaat in geval van terugkeer naar Kabul.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoekster een uittreksel uit het document "*La dimension de genre dans la politique belge et européenne d'asile et de migration*" van Institut pour l'Égalité des Femmes et des Hommes.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) haar vluchtrelaas volledig samenhangt van dat van haar ouders, in wiens hoofde een beslissing van weigering van de hoedanigheid van vluchteling werd genomen gezien de ongeloofwaardige verklaringen, zodat ook aan haar asielaanvraag geen positief gevolg kan worden gegeven en (ii) er blijkens de informatie gevoegd aan het administratief dossier voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers in de hoofdstad Kabul geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. De Raad kan derhalve, na lezing van de bestreden beslissing, het administratief dossier en het verzoekschrift, slechts vaststellen dat niettegenstaande verzoekster duidelijk persoonlijke genderspecifieke motieven heeft aangehaald de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkel onderzoek heeft gepleegd naar de situatie van vrouwen/meisjes in Afghanistan, inzonderheid de situatie van vrouwen/meisjes die terugkeren uit het buitenland. Het genderspecifieke motief wordt op generlei wijze betrokken in de motivering van de bestreden beslissing en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is beperkt tot de algemene veiligheidssituatie. Daarenboven stelt de Raad vast dat het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen 20 minuten heeft geduurd en verzoekster hoofdzakelijk werd gehoord over de redenen waarom zij samen met haar gezin uit Afghanistan vertrok (gehoor CGVS, p. 3). Bij de vraag of verzoekster nog iets wil toevoegen maakt zij melding van de genderspecifieke motieven waarna zondermeer wordt gesteld dat het gehoor wordt afgesloten (gehoor CGVS, p. 4).

Mede gelet op het arrest *N. v. Sweden*, application no. 23505/09 van het EHRM van 20 juli 2010, waarin, onder verwijzing naar verschillende mensenrechtenrapporten (*onder andere: de UNHCR "Eligibility Guidelines for Assessing the Protection Needs of Afghan Asylum-seekers", juli 2009*), wordt verwezen naar de precaire situatie van Afghaanse vrouwen als risicogroep zowel binnen als buiten de familie en waar het geweld tegen vrouwen wordt beschreven als "endemic", of diep ingesleten in de cultuur/vanzelfsprekend, is de Raad van oordeel dat, nu het verschil in de positie en levensstijl van vrouwen/meisjes in België en Afghanistan substantieel is en de verplichte aanpassing van de Belgische levensstijl aan de Afghaanse cultuur aanzienlijke "beperkingen" en inperkingen van mensenrechten met zich kan meebrengen, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het onderzoek naar de vraag om internationale bescherming rekening moet houden met deze aspecten.

Aangezien geen onderzoek werd gepleegd naar een essentieel onderdeel van verzoeksters asielrelaas, met name het door haar vermelde genderaspect, en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dit aspect evenmin betreft in de motivering van de bestreden beslissing, en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 april 2012 wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,  
dhr. M. BONTE,  
mevr. A. VAN ISACKER,

kamervoorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS